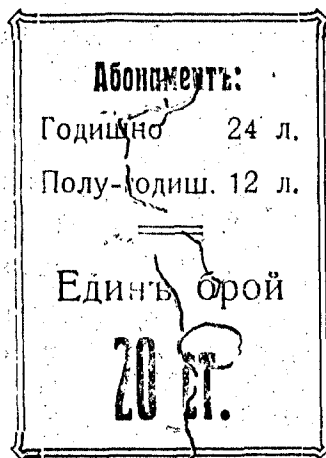

Редикторъ: СТ. ПЕТРОВЪ.

С Л О В О

ИЗЛИЗА ДВА ПЪТИ СЕДМИЧНО.

Телефонъ № 248

Петровъ.

БЛИЗКИТЪ ДНИ.

Една телеграма отъ София ни донесе новината, че българската делегация, която ще се яви прѣдъ мировата конференция е въ пълния си съставъ и чака нарежданя да отпътува за Парижъ. Това ни кара да си спомнимъ още единъ пътъ, единъ отъ хубавитѣ пасажии отъ речта на М-ръ Тодоровъ, който сега е шефъ на тая делегация, рѣчь която той държа наскоро въ народното събрание, по-поводъ запитванията на нѣкои господа нар. прѣдставители, за прѣтенциитѣ на нашитѣ съсѣди. Между другото той каза, че ний колкото и малкъкъ народъ да сме, нѣма да ни бжде и не ни е отказвано да се искажемъ по една работа и въпроси които интересуватъ цѣлитѣ свѣтъ, но за това трѣбва да се почака. Съвѣстно ни е да припомнимъ на читателитѣ си всичко онова, което България изпита и трѣбаше да изпита, прѣзъ единъ периодъ отъ врѣме, когато тя бѣше изолирана отъ културниятъ свѣтъ, заградена съ непримирими и лоши желания и поставена прѣдъ нѣколко голѣми въпроса, които трѣбваше бързо и резултатно да разрѣши. За всичко това разбира се, трѣбваше врѣме, опитностъ и довѣрие. За опитността и довѣрието на нашитѣ ръководящи хора ний нѣма да говоримъ, ще оставимъ фактитѣ да заговорятъ. А за врѣмето, ще ни се да кажемъ, че колкото и неспокойно и напоено съ една политическа несигурностъ, бѣше използвано до колкото можеше цѣлѣсообразно. Никога, може би нашитѣ държавникъ, слѣдъ днитѣ, когато България се освободи и трѣбваше да се създава като държава, не бѣше повикванъ да работи въ едно толкова, каквото щете, но не и добро врѣме.

И полета, полета ний като че закрѣпнахме и спечелихме довѣрието на тия, които сж още у насъ и чувстватъ най-добъръ импулса на нашиятъ народенъ животъ, който далечъ не е компромѣнтирующъ, такъвъ, какъвто искаха да го прѣдставятъ заинтересувани хора.

Не бѣзъ болка ний слушахме за за всичко лошо, което се говореше по нашъ адресъ въ чужбина,

бѣзъ да можемъ да отблъснемъ тия заинтересувани нападки, които цѣляха да ни прѣдставятъ, като страна на хаоса въ която бацилътъ на новата болѣсть, която вирѣ само у побѣденитѣ е взелъ широки размѣри. До кадѣ се е отишло по тоя пътъ, да бждемъ клеветени и хулени, не е бѣзъинтересно да се знае, че видни кореспонденти, даже отъ съсѣдни намъ държави сж смѣтали, че България отъ нѣколко мѣсеца е вече република. Повѣрвали самички на лѣжитѣ си. Въ желанието си да ни клеветятъ и заблуждаватъ другитѣ, тѣ самички сж се заблудили. Но днитѣ минаватъ и единъ на други не се приличатъ. Облачитѣ по нашиятъ политически небосклонъ, като че взеха да се разпрѣсватъ. Тия облаци, които таеха въ себе си най-голѣмитѣ хули и клевети противъ отечеството ни и насъ, като народъ, се разбиватъ, за да отсѣпнатъ мѣстото си на правото и истината.

И ако до вчера ний се надѣвахъ и вѣрвахме, но едва ли знаехме участъта си и тая на нашитѣ сънародници въ измѣненитѣ ни и чужди краища сега. Сега, благодарение на рѣдъ причини, които произхождатъ може би отъ всичко друго, но не и отъ единъ лошъ държавенъ животъ ний, колкото и малки, сме повикани, ако не да кажемъ думата си, то поне да чуемъ на самото мѣсто рѣшението на близкитѣ дни. Значи, ний отъ день на день печелимъ довѣрието на тия които искатъ да донесътъ миръ на свѣта и заздравяваме почвата на нашитѣ народни искания, които се опиратъ на законността и справедливостъта, тѣй широко пропагандирани отъ принципитѣ на задъ океанскитѣ великанъ. И сега съ назначаванieto на тая делегация и въ прѣдстоящото ѣ заминаване за Парижъ, къдѣто сж се събрали най-свѣтли тѣ умове на челоуѣчеството, ний, па и всички ще искатъ да видятъ най-силното потвърждение на думитѣ на г-нь Тодоровъ, който отъ своето високо мѣсто въ парламента, искаше да каже на избраницитѣ на народа, че неговата звѣзда не е още угаснала, а по-скоро, сега ще изгрѣе.

Хроника.

Епидемията.

На 20 т. м. заболѣли 7 а оздравели 2.

Сесията на Търговската камара.

Рѣдовната сесия на Варнен. Търговска Камара се открива на 24 т. м. слѣдъ обѣдъ.

Една грѣшка.

Въ миналия брой на вѣстника ни е пропуснато да се съобща, че мѣжду гражданската делегация, която се е явила при Генералъ Кретиенъ е билъ и г-нь Венедиктъ Поповъ.

Образователно дружество.

На 21 т. м. се е образувало Акционерно-Индустриално дружество „Слънчогледъ“. Между лицата на управителниятъ и провѣрителниятъ съвѣтъ личатъ имената на г. г. Мянковъ, Перевъ, Ст. Савовъ и Ст. Хаджиевъ. Основниятъ капиталъ на дружеството е 1,000,000 л. Идеята е много симпатична. Като поздравяваме г-да инициаторитѣ, пожелаваме имъ успѣхъ.

Намеренъ трупъ.

Въ околността на града е намеренъ трупъ на убитъ човѣкъ. Трупъ е намеренъ голъ. Ще съобщимъ допълнително подробноститѣ.

Изъ В. П. сждъ.

На 24 т. м. ще се разглежда въ тукашниятъ В. П. сждъ, дѣлото по работничеството на бандата въ Лонгоза.

Пътнишкия влакъ Русе — Стара Загора, отъ 2 дни редовно циркулира всѣки день.

скорошно опрѣдѣление въ окончателна форма условията за мира. Като най-добро срѣдство за потушаване болшевишкото движение се смѣта, по-скорошното сключване на мира, безъ което почти всички сж убѣдени, че е невъзможно широкитѣ маси да се върнатъ къмъ своитѣ мирни занятия.

На 7 мартъ въ австрийското учредително събрание, комисията е приела единодушно прѣдложението на правителството, съ което тържествено се обявява нѣмска Австрия за демократическа република, като недѣлима отъ Германската такава.

Диминяца отъ 9 февруари помѣства слѣдната телеграма отъ Парижъ.

По отношение на новитѣ граници, които Гърция иска носи се слухъ, че комисията натоварена съ тоя въпросъ, ще прѣдложи на вишиятъ съвѣтъ, да не се изключва България отъ морскитѣ брѣгъ.

Социалистическото правител. въ Германия е издало и отправило позивъ къмъ Германското работничество, за да тури край на политическата и икономическата анархия, която заплашва да разруши империята.

Като напомватъ редица факти, които сж цѣляли компрометиранието на учрѣдителното събрание отъ терориститѣ, които сж искали да го разтурятъ, тѣ напомнятъ, че оставатъ непоколебими привърженици на демокрацията и искатъ да осигорятъ на германскитѣ народъ правото да разполага съ себе си, както вътрѣ, така и на вънъ. Освѣнъ това тѣ сочатъ на икономическата опасностъ, която е по-лоша отъ политическата, и която благодарение на блокадата става още по-голѣма.

Като сочатъ на всичко това и още на редъ други лоши послѣдствия, които биха се явили, германскитѣ министри апелиратъ къмъ работа, която може да отстрани германскитѣ народъ, тиканъ къмъ пропѣстьта.

ВАСИЛЪ Т. ЧОБАНОВЪ АДВОКАТЪ.

Води и защитава дѣла прѣдъ всички сждилища въ Царството. Писалище срѣщу Мировитѣ Сждилища (бившия Окржж. Сждъ). 1—39—4

ПЕЧАТНИЦА „ВОЙНИКОВЪ“ — ВАРНА.

Сѣбитията прѣзъ последнитѣ дни.

Завръщането на Прѣседателя Уилсонъ въ Европа, прѣдвещава по-голѣма деятелностъ на мирната конференция и по-

Д. С.

Какво имъ дължимъ.

България води рѣдъ борби за за своето духовно и политическо освобождение. Отъ една страна непоносимиятъ тогава турски режимъ и отъ друга духовното ни робство наложена отъ грѣцката патриаршия въ Цариградъ, която въ съгласие съ Атинскитѣ велможи и царе, ковеше най-чернитѣ дни на нашия народъ. Бѣзъ да се впускаме въ исторически подробности, които не сж толкова необходими, ще споменемъ само това, което го знаятъ и всички, че нашия народъ отъ петъ вѣка насамъ води борби за своето освобождение и впоследствие още много такива за своето обединение. Въ тия тѣжки за нашия народъ години, единичитѣ му покровители сж били Англия и Русия. Буржуазна или царска Русия е гонила други може би цѣли съ застъпничеството си и жертвитѣ, които даде заради насъ и нашата кауза. Но рускиятъ народъ, неговата необятна душа, душата на тоя мужикъ, които самичекъ не бѣше свободенъ въ царска Русия, идваше да носи искрено свобода на своитѣ братя на балкана, не можеше да види и чувства интимнитѣ намерения на своитѣ водачи. Въ това врѣме на най-голѣмитѣ страдания и плачове на българина, единъ другъ народъ се живо интересува за насъ и нашата участъ. Ржководенъ само отъ хуманни чувства, той испрати нѣкои отъ своитѣ най-добри дѣца, да дойдатъ и донесътъ утѣха и надежди. Плеада синове на свободна и хумана Англия, напустнаха отечеството си и дойдоха между насъ, било като историци, журналисти или пастири, обикнаха нашия народъ, страдаха съ неговитѣ страдания и връщайки се отнесоха съ себе си, най-хубавитѣ и мили спомени за единъ народъ, който търсеше свободата, бореше се за нея и беше гордъ въ своитѣ страдания и мжки.

Кой българинъ не зная, че имено тогава въ парламента на най-свободната държава на свѣта се заговори за България и нейната

сѣдба. Нима тоя синъ на Англия, които отъ своето високо мѣсто казаваше първитѣ думи за България ще бѣде забравенъ. Не, великана Гладстонъ за когото нашата история ще отдели едно отъ хубавитѣ си мѣста, за насъ българитѣ е символъ на хуманностъ и честъ. И само това ли? Ний бѣхме освободени. Нашиятъ първи гости бѣха пакъ англичанитѣ, които носеха и щедро даваха своята милостъ и култура. И въ първитѣ дни на нашата оформяване и възраждане, когато и на насъ ни се поиска да имаме своя, колкото и малка индустрия, пакъ английскитѣ богати индустриалци отвориша първи вратитѣ си и дадоха подкрѣпата си. И защо прѣвяха туй? Дали защото англичанина по природа бѣше длъженъ да помага на угнетения и слабия или защото английскитѣ държавници въ туй виждаха и търсеха извѣстни изгоди за политиката си и интереситѣ на своето отечество? И едното и другото е вѣрно. Но още по вѣрно е, че англичанитѣ отрано упознаха нашето плѣме и тѣ знаяха, че една самостоятелна и силна България, направила толкова жертви, да се отърве отъ руската опека, въ първитѣ години на своето освобождение, населена съ най-трудолюбивия и трезвенъ народъ на балкана, на тоя балканъ, който отъ нѣколко вѣка е билъ въ буря, ще бѣде най-добриятъ залогъ, противъ рускитѣ домогвания за Цариградъ и проливитѣ.

Освѣнъ това, работливостта, пестеливостта и жизнерадостта на нашия народъ, прѣкаралъ толкова страдания и борби прѣзъ нѣколко вѣковното си робство и усърдието му да се създаде като независима държава и да възприеме тѣй бърже съ жадностъ всички културни начинания отъ западъ, не можеше да не вдѣхва довѣрие на тия, които тѣй обективно наблюдаваха и тѣй отблизо се запознаха съ негова политически, общественъ и стопанственъ животъ!

Слѣдва.

Послѣдни новини.

Съобщаватъ избѣгали отъ Македония, че албанцитѣ отъ Прищина, Призренъ, Ипекъ и Дяково безъ разлика на племена сж възтанали противъ сръбската властъ и произволи.

Завързали сж се формални боеве, въобще положението било много тягостно и неуяснено.

СОФИЯ. Вчерашното засѣдание въ народното събрание не се състоя по липса на кворумъ. Министеръ Стамболийски на пустна доста рано засѣданието, а неговата група депутати не присѣтствуваха. Тѣ настояватъ за разтуряне на сегашната камара.

РИМЪ 19 т. м. с. т. Сръбското правителство отказало да приема акредитивнитѣ писма на новия италянский пълномощенъ министеръ въ Бѣлградъ. Въ тия писма Кралъ Петъръ е титулуванъ само Кралъ на Сърбия, а не „Кралъ на сръбитѣ, хърватитѣ и словенитѣ“. Италия отказала да признае новата титлана сръбския кралъ

защото Югославия не е призната отъ никоя велика сила.

СОФИЯ 20 т. м. с. д. Министерскитѣ съветъ отъ чера се занимава усилено съ прѣхраната. Правителството прави всичко възможно за да обезпечи редовната доставка на храни отъ Америка. Както твърдятъ правителствени хора, въпроса за тая доставка билъ вече напълно уреденъ.

РУСЕ 20 т. м. с. д. Пристигнаха отъ Букурещъ съобщаватъ, че политическитѣ кржгове биле силно обезпокоени отъ създаденитѣ напослѣдъкъ недоразумения между хърватитѣ и италянитѣ и сърби и ромжнци. Тия недоразумения влияели силно на конференцията за мира.

ДЕДЕ-АГАЧЪ 18 т. м. с. д. Прѣзъ Одринъ за София трѣгнаха 2 офицери и 338 войници плѣнници.

СОФИЯ т. м. с. д. Студентската добруджанска група е приготвила апелъ къмъ академическата младежъ на Америка, Франция, Англия и Италия, като ги молятъ да се застъпятъ въ тия ужасни дни за защищаване родината имъ отъ ромжнската администрация, която да бѣде заставена да напустне Добруджа.

Тоя апелъ ще бѣде връченъ на всички чужди прѣдставители въ София.

Послѣденъ часъ.

София сп. т. 21 т. Закона за данака върху печалбитѣ е утвърденъ отъ царя и публикуванъ въ държавенъ вѣстникъ.

Парижъ сп. т. 13 т. Лойдъ Джорджъ заяви на журналиститѣ слѣдъ съвѣщанието си съ Клемансо, че условията за прѣдварителния договоръ за мира биле напълно приети.

Бернъ 18 сп. т. „Хавасъ“ съобщава, че швецарския федераленъ съвѣтъ призналъ официално сръбо-хърватско-словенско кралство.

София 21 сп. т. Бюджетарната комисия вчера при бурно засѣдание неможа да дойде до рѣзбирателство, по подигнатитѣ въпроси отъ групата Стамболийски.

Вярва се че днесъ ще се вземе окончателно рѣшение по корекцията за шестъ дванадесети отъ бюджета.

София сп. т. 21 III. Разцеплението между земледѣлската партия изглежда че е окончателно, групата на Драгиевъ силно напада и обвинява тая на Стамболийски.

Брюкселъ сп. т. 20 III. 20000 работници рудничари сж въ стачка.

Лондонъ сп. т. 19 З. Господ. Уилсонъ писалъ писмо до конференцията за мира, че той е противъ разрушаването на германската флота.

София сп. т. 21 З. Директора на прѣхраната Стефановъ, ще бѣде освободенъ отъ длъжностъ.

Българско Генерално Акционер. Застрахователно Д-ство „СИЛА“ ВЪ СОФИЯ.

Основенъ капиталъ 5.000.000 лева.

ПРИЕМА ОСИГУРОВКИ ЗА:

Животъ, Пожаръ, Транспортъ и Злополука

Д-во „СИЛА“ издава полици по „Животъ“, съ безплатно носене военна рискъ, по най-модерни комбинации и при най-либерални, общедостѣпни и ефтини премии.

Д-во „СИЛА“ приема за осигуряване и ЖЕНИ, по текущитѣ си комбинации и нормални прѣмии, безъ уговорки и увеличаване на прѣмиата.

Д-во „СИЛА“, поставено и на КООПЕРАТИВНИ НАЧАЛА, дава право на осигуренитѣ по всички таблици и клонове да взематъ участие въ печалбитѣ на Д-вото безъ да плащатъ за това нѣкоя добавъчна прѣмия.

Д-во „СИЛА“ дава свѣдѣния съ готовностъ при първо поискване отъ Дирекцията въ София и органитѣ му въ провинцията.

Д-во „СИЛА“ търси за цѣлото Царство дѣятелни агенти и Инспектори-Аквизитори при най-либерални условия, като за доказана дѣятелностъ и способностъ ще имъ се даватъ освѣнъ уговоренитѣ проценти и заплата, но и голѣми парични награди.

Д-во „СИЛА“ се помѣщава на ул. „Царъ Борисъ“ (Търговска) № 6, телефонъ № 1174.

За телеграми: „СИЛА“.

5—34—10

„Рекламирайте въ В. Слово“.